

ΜΠΑΚΚΑΚΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Έν Ἀθήναις	Φρ.	6
Έν ταῖς Ἐπαρχίαις	»	7
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ	»	12
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα	»	10

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΙ ΕΝΙΟΤΕ ΔΙΕ.

Οἱ κρατήσαντες τὸν 2ον ἀριθμὸν θεωροῦνται συνδρομηταί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

—ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5—

—ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5—

ΠΕΤΡΙΩΤΙΚΑ ΜΠΑΚΚΙΣΜΑΤΑ.

Πολλοὶ τῷ ὄντι δημοσιολόγοι καὶ ἄλλοι σοφοὶ ἐφεζάν τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, καὶ τινες μάλιστα πρὶν ἐφρ-
μοσθῆ ὠνόμασαν χίμαιραν, ἀκατανόητον τοῦτέστι καὶ ἀβίω-
τον τὸ συνοικέσιον τῆς πολυκυρανίας καὶ μονοκυρανίας· δὲν
ἐνθυμούμεθα δὲ τίς πολιτειολόγος ὠνόμασε τοῦτο ἀκριβῶς
διὰ τοῦ γνωστοῦ ἀπρόσθεν μὲν δράκων, πίσω δὲ λέων, μέ-
σον δὲ χίμαιρα». Σήμερον δὲ δὲν ἠξεύρομεν καὶ ἡμεῖς πῶς
ὁ πολιτειολόγος οὗτος ἐν τῇ ὀξύνοια τοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν
πραγματῶν ἠθελεν ὀνομάσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τρισυπο-
στάτου τοῦτου τέρατος ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἑλλάδα. Ἡ-
μεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι, ὅ,τι γίνεται σήμερον ἐν τῇ ἐλ-
ληνικῇ συνταγματικῇ πολιτείᾳ ἠθελε παρὰ πολὺ ἄρῃσει εἰς
τὸν σοφὸν τοῦτον, διότι θὰ διεσκέδαζεν εἰς πολὺ κτηνον
παντομίαν ἐν ἡ πρωταγωνιστούντων τῶν ἀγυρτῶν ὑπρ-
κρίνοντα ὅλοι ἐπιτηδείως, τὰ δρώντα τοῦλάχιστον πρόσω-
πα, ὁ μὲν τὸν ἀπρόσωπον πολιτικὸν τὸν λυσσῶντα κατὰ
τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τοῦ οικονομικοῦ βάραθρου, ἄλλοι
τὸν πολὺμητιν στρατηγὸν, ἐνῶ στρατὸν διὰ ν' ἀγῶμεν δὲν
ἔχωμεν, ἄλλοι τὸν τρυφερώτατον πατριώτην προκειμένου
νὰ γείνη βουλευτὴς, ἄλλοι τὸν δημοσιογραφικὸν ἀστὴρα
πρὸ τοῦ χαινοντος βράθρου τῆς πατρίδος, ἄλλοι τὸν δη-
μηγόρον ἔστω καὶ παλαβόν.

Ὅλα τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ εἰς τὴν νεω-
τέραν ἐποχὴν, πρὸ πάντων τὰ βάρβαρα, ἐλάτρευον μετὰ
περισσότερας φανατικότητος καὶ θέρμης, τὰ δημοκρατικὰ
τὴν Δημοκρατίαν, τὰ μοναρχικὰ τὸν Μονάρχην, ὡς Θέμε-
θλον, τῆς ἀστυκῆς τοῦλάχιστον εὐημερίας, τὰ δὲ βάρβαρα
πρὸ πάντων ἐν τῇ θρησκείᾳ· ὡς οἱ Ἴνδοι τὴν Σίβαν, αἱ
ἀνατολιταὶ τὸν Μυλῶχ, καὶ οἱ Γαλάται τὸν Τευτατὶ κα-
τὰ τὸν 7ον αἰῶνα. Δι' ἕκαστον ἔθνος δηλαδὴ, ὑπῆρξε πάν-
τοτε ἐν τρυφερόν ζήτημα. Ἡμεῖς ὅμως οἱ νεώτεροι Ἕλλη-
νες εὐφυέστεροι καὶ πρακτικώτεροι, πολιτεῖαν ἐννοοῦμεν,
εἴτε τὴν σακκούλαν μας, εἴτε τὴν τιμὴν τοῦ νὰ καθήμεθα
ἐπὶ τοῦ σθέρκου τῶν ἄλλων διοριζόμενοι εἴτε γραμματεῖς,
εἴτε νομάρχαι, εἴτε ὑπουργοί. Περὶ τοῦτου ἀκριβῶς πρό-

κειται, καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου, ἢ δὲ τάλανα εὐημερία
τῆς πατρίδος, κατέστι τῷ ὄντι ὄρακα καὶ κατάλληλος ἡ ε-
σῆ τ ρ ι α μεταξὺ τῶν φορολογούντων καὶ φορολογουμένων,
τῶν ἀνοήτων καὶ τῶν ἐπιτηδείων.

Πρῶτος ὁ κ. Τρικούπης ὁ ἦρως τοῦτέστι τῆς γελοιογρα-
φικῆς ἐκείνης κτηνηλασίας, δι' ἧς τοσοῦτον ἐντέχνως ἐπα-
τηρῆζετο ὁ Θεσμός τοῦ ἀρχη, οὗ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ὁ
ζήλος τῶν χασκόντων πρὸ τοῦ οὐείρου τῆς βροσφολογικῆς
πανδώρας, ὁ κ. Τρικούπης λέγομεν ἀντιπολιτεύετο, πάν-
τοτε ὡς λέγει διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος! πλὴν τί θὰ δι-
ορθώσῃ ὁ νέος εὖτος Βροῦτος; τὰ οικονομικά; Ἄλλ' αὐτὸς
αὐτὸς ἦτο ὑπὲρ τοῦ θανείου· τὴν διοίκησιν; αἱ ἐφημερίδες
ἐπισήμως ἀπέδειξαν, ὅτι ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ, συνέβη-
σαν περισσότερα κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἐνῶ σήμερον τρεῖς ἢ
τέσσαρες μόνον παρεπονέθησαν καθ' ὅλον τὸ κράτος, καὶ οἱ
φίλτεροι τοῦ Κουμουνδούρου ἀπέτυχον· τὰ ἐξωτερικὰ ζή-
τημα; ἐνταῦθα νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν
στρατὸν, καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ π' ἀνάλατα ἴσως τοῦ Δελ-
γιάνη, διὰ τῶν ἐξημεμένων ἐγώσμων ἐν τῷ χάρτῃ δι' οὓς
ἐπὶ τῆς οικονομικῆς τοσοῦτον μ.α. ὠκτεῖσαν.

Ὁ κατὰ Κρέμμον νέος μέγας Ἀλέξανδρος, νομίζει ὅτι,
ὅτι τὸ βρωμαλίκο ἔγινε διὰ νὰ ὑπάρχῃ αὐτὸς ὑπουργός, καὶ
ἀσχάλει, διότι δὲν τὸ ἀποδίδονται τὰ κληρονομικὰ αὐτοῦ δι-
καιώματα. Ταῦτα λέγομεν, διότι ἐκ τῆς φημιζόμενης ἐκαστι-
τος τοῦ κ. Τρικούπη, οὐδὲν ἄλλο ἴδωμεν εἰ μὴ εἰ ἄθρονον ἔσσαν,
ὡς ὑπουργὸν δὲ, μίαν μαργινοσταυ πρεχούσας τῆς ὑπαρ-
σίας καὶ διοριζομένων ἐπίσης τῶν πιστῶν. Καίτοι οὐδὲ τῶν
οὗτους ἀρχηγούς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν τῆς
παίζομένης παντομίας, ἡμεῖς δὲν ἤμεθα ἀπληπιστικῶς
περιμένοντες ἐκ τοῦ θανάτου τὴν σωτηρίαν. Γὰ ἔθνη ὅλα
καὶ τ' ἄτομα, ἐν τῇ ἀνδρική ἡλικίᾳ παράγῃσι τὰ καλά·
δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ, ὅτι καὶ ἡμεῖς θ' ἀνδρωθώμεν, θὰ
ἐξυπνήσωμεν δηλαδὴ οἱ φορολογούμενοι καὶ τότε οἱ παλα-
βοί, θὰ ἦναι παλαβοί, καὶ οἱ ἀγύρται ἀγύρται, διαλύσονται
βεβαίως τοῦ ἱεροῦ λόγου τῶν κερνίων καὶ καταπιπτόσασιν
τῆς ἀγυρτείας.

ΛΟΓΟΣ ΔΟΜΒΑΡΔΟΙ

Εν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διονυσίου παρισταμένου τοῦ
κ. Τρικούπη, καὶ πλήθους πολλοῦ Χακινθίων.

Καθὼς χτυπάει τὸ ἰγγλέζικο ὄργανον
ἀμα ποῦ τὸ μνηστέρουνε μουρὲς παιδιὰ
μὰ, ἔκατάλαβε εὐνάϊαι φιασμένο ἀπὸ σὴν
ἔτσι καὶ μένα τώρα νὰ χτυπάει ἡ καρδιά
ὄμπρὸς στὸ πόπολο σὴν ἁγία μας καὶ σὴν Τρικούπη
ὅπου δὲν ἔχει ὡς τὸ κεφάλι τοῦ ἄλλο καλοῦπι

Μουρὲ ἀνατριγύλα νιώθω σ' οὐλά μου τὰ μέλη
γιατὶ δὲν τῶλπιζα πῶς τόσο μ' ἀγαπᾶτε!...
κ' ἂν μ' ἀπατήσατε μουρὲ ἐμένα δὲ μὲ μέλλει
γιατὶ τσ. ἀπατεῶνε, λέει ὁ ἅγιος μας, νὰ συχωρνᾶτε
duncue κ' ἐγὼ γιμὰ τώρα σᾶς συχωρνᾶω
κί οὐλα τὰ περνασμένα, ἄς εἶναι τὰ ξεχνᾶω

Μουρὲ μὲ τὸν Τρικούπη εἶμαστ' ἓνα πράμμα
καθὼς un altra volta μὲ τὸν Κουμουνοτοῦρη...
εἶμαστε φίλοι ἀχώριστοι μὲ κείνο ἀντάμα
μὰ βρῆκα τώρα τοῦτονε πολὺ ποῖο ντοῦρο
καὶ εἶπα γιὰ νὰ ξεκολλήσω ἀπὸ κείνο
καὶ νὰ κολλήσω στὸν Τρικούπη σὴν νὰ πῆς ποιο φίνο

Ἄπο ἐκεῖνο τὸν καιρὸ εἶμαστε φίλοι
μὰ ξέρετε τί πᾶ νὰ πῆ φιλία; Ὁκ πῆ amizitia
θὰ πῆ μία ψυχὴ μέσα σὲ δύο στήλοι
ποῦ νάχουνε κοινὸ τὸ βίο κί' οὐλα τὰ officia
ἔτσι κ' ἐγὼ γιμὰ μὲ τὸν Τρικούπη εἶμαστ' ἓνα
καὶ ἄς φαινούμαστε δύο κορμὰ ξεχωρισμένα

Μοῦλα αὐτὰ μουρὲ πρέπει ἐδῶ νὰ μείνω
γιὰ νάχω τὴν τιμὴ μου, ἔκατάλαβε εὐ στήν τσέπη
γιὰ νὰ μπορῶ μουρὲ σημαίκα νὰ τὴν στήνω
ὄλόρθη σηκωμένη ὡς καθὼς μου πρέπει
κί' ὅταν θὰ βλέπουνε ἀπ' ὦξω τὸ σαντάρδο
νὰ λένε—ἐδῶ ripose ἡ τιμὴ μὲ τὸ Λουμπάρδο

Τώρα ἂν τύχη μεσ' στὸ παρλαμένο
καὶ ἀπορρίξουνε la mia demissione
alora μὰ δίχως νὰ χάσω ἓνα momento
φτάνω στὸν τόπο τῆς Ἀθήνας in ballone
κρατῶντας εἰς τὸ πλάϊ μου καὶ τὴν τιμὴ μου
γιατὶ ἐτοῦτο non vieni ἀπ' ἀτῆ μου.

ΚΟΥΛΞ ΚΟΥΛΞ.

Κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἐπιτεθῇ
πολυκέφαλος. Τὸ κέντρον θὰ ἔδηγῇ ὁ Τρικούπης, τὸ δεξιὸν
ἀκέφαλον θὰ κρατῇ τὴν σημαίαν τοῦ μακαρίτου Δεληγεώρ-
γη, τὸ ἀριστερὸν ὡσαύτως ἀκέφαλον θὰ κρατῇ τὴν ση-
μαίαν τοῦ μακαρίτου Ζαῆμη. Τὴν ὀπισθοφυλακὴν θὰ ἀπο-
τελῇ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίτου Βύλγαρη. Τὰ τρία ταῦτα

σώματα θὰ κερῶσι τὴν προσηγορίαν τῶν τριῶν τρι-
κινθίων.

Ἀτακτα σώματα θὰ διοικῶνται, ἐν ὅτι τὸν διοικητὴν
μὲλλον ν' ἀγωνισθῇ πρὸς τὸν ἄλλον, ἕτερον ὅτι τὸν διοικη-
τὴν ὅπερ θὰ μάχεται ἀλλοῦ ὀπίσθεν, καὶ το-
λευτα ὅτι ἐλευθέρου ἀκασπευτέ καὶ ἀπὸ τὴν
δενιστὰ καί τινες εἶσιν προσηγορίαι διὰ τὰς ἀποτυχίας.

Ἄμαξά διεργονέτη κατατάσσεται ἐν τῷ διασταυρωθῆναι ὁ-
δῶν ἐμποδίζοντα τὴν δια τῶν πεζοδρομίων διὰ τῶν ἐπι-
αί ὁδοῦ εἶναι κατὰ τὴν ἀπομείναι. Ἦς διαβάτης ὁδοῦ καὶ
καπελάτος.

- Λοιπὸν θὰ σταθῆς ἐπὶ ποῦ αὐτοῦ;
- Καὶ σᾶς πειράζει τί;
- Ἀναμφιβόλως! σὲ δὲν πειράζει διότι στακασκὶ αὐτοῦ ὄψηκᾶ...
- Καὶ λοιπὸν ἀλλάζουε θέσι;

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Βαρνάβα εἰσέρχεται κάποιος, κά-
θεται ἀργῶς ἐπὶ τινος τραπέζης καὶ τρώγει διὰ τέσσαρας.
Ἐγείρεται κατόπιν λαμβάνει τὸν πῖλόν του καὶ διευθύνε-
ται πρὸς τὴν θύραν ὅπως ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ
πυρέται τὸν σταματοῦν, αὐτὸς ἐπιμένει νὰ ἐξέλθῃ, οἱ ὄ-
πυρέται ἀνθίστανται, ἐπὶ τέλους μετὰ μικρὰν συζήτησιν
γρὸν θοκροπίζετα: πλουσιπαραχώματα, καὶ ἐξέρχεται
ὀλίγον τσουγκρανευμένον ἀλλὰ χωρὶς νὰ πλη-
ρώσῃ! Ἦς θεατής;

- Βρὲ τί μοῦτρα εἶν' αὐτὰ; πῶς σοῦ τὰ κατάρρευσι ἔτσι;
- Μὴν βλέπῃς τὰ μοῦτρα, φίλε μου, βλέπε ἐπὶ καὶ ἐπληττε διὰ τῆς παλάλης τὴν κοιλίαν του.

Κάτωθι τῆς οἰκίας Σλήμαν εἰς γεροντολόγιτσο.
— Οὐ σεῖς μὲ λοιδῶρεῖτε ἄλλ' ὁ τόπος.

Μεταξὺ δύο συζύγων.
— Τι λές, νὰ πάρω τὴν ὀμπρέλλα μου; θὰ βροχῇ;
— Δὲν πιστεύω ὁ καιρὸς εἶναι συνεφραγμένος, ἀλλὰ δὲν
φαίνεται βροχερός.

Ἄπο μικρὸς Γεωργίου μαθητῆς — ἐν μελαγχολία.
— Μητέρα ἐγὼ σοῦ λέγω νὰ τὴν πάρῃς γιατί θὰ βρο-
χῇ!...
— Καὶ ποῦ τὸ ξέρεις ἐσύ;
— Τὸ ξέρω γιατί εἶναι Κυριακή!...

Ἄπο Πολίτης Μπουρδούσκας ἐκατέβητε γὰρ καὶ ἄθε-
μας πηροπορεῖ ὁ κτηνίατρος κύριος Τασούλης ὁδὸν ἄν-
πάρχει ἐλπίς περὶ τῆς ζωῆς του.

Ἄπο κ. Κασσῆς ἐπὶ τῆς εὐκαίρια τοῦ διορισμοῦ αὐ-
τοῦ ὡς καθηγητοῦ τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
προσεκλήθησαν εἰς γεῦμα καθηγητῆς τινος τοῦ Πανεπιστη-
μίου καὶ ἄλλους φίλους του· ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεστημένων
ἔφθασε μέχρι τῶν δέκα τριῶν. Ὁ Βίκονσφολδ προσηγόρευσε
καταλλήλως τὴν συντροφίαν ἐκείνην societas Judea.

Λέγεται ὅτι θὰ ἀκρωτηριασθῶσι τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας Σλή-
μαν ἀγάλματα ὡς προσβάλλοντα τὰ δημόσια ἔθνη. Ὁ Τσου-
τσουνατός, ἂν ἢ πρότασις αὕτη βίβη εἰς τὸ κοινοβούλιον.

Θά διασχίσῃ τὰ ἱράτια του χαρακτηρίζων τὴν βανδαλικὴν ταύτην πράξιν ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ὡς ἱεροσουλίου.

Τὴν ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ κ. Τρικούπη μια ἄμαξα συνεχρούσθη μὲ ἐτέραν φέρουσαν τὴν κυρίαν Λ. εἰς περίεργοι.

— Τὶ ἀπαθὴς αὐτὴ ἡ κυρία!

— Ναὶ αὐτὴ εἶναι συνειθισμένη εἰς τὰς συγκρούσεις.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας φθάνουσιν ἐντὸς ὑλλίνου κλωβοῦ κεκλεισμένοι οἱ ἀδελφοὶ Ἰακωβάτοι. Θά κατατεθῶσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ θά ἴναι ὄρατο. καθ' ὥρισμένας ὥρας ἀντὶ 10 λεπτῶν τὸ ἄτομον. Πληροφοροῦμεν δὲ τοὺς φιλοθεάμονας ὅτι τὰ ἀξιοπεριέργα αὐτὰ θηρία εἶναι ἐξημερωμένα, ὥστε οὐδεὶς ἐπίκειται φόβος.

Πρὸς τὸν Διάβολον. . .
Κεραταντζίκο! . . .

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τὴν ἡμιαποτυχίαν τοῦ πολιτικοῦ αὐτῷ φίλου κ. Λομβάρδου, καὶ τὴν συνεπεία ταύτης παραιτήσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἐθεώρησεν εὐλογον νὰ μεταβῇ ὁ ἴδιος εἰς Ζάκυνθον ὅπως μεταπέσῃ αὐτὸν, καὶ τὸν φέρει εἰς Ἀθήνας προκειμένου περὶ τῶν μεγίστων τῆς πατρίδος συμφερόντων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων καὶ ἡ τιμὴ δέον νὰ κύπτῃ τὴν κερκλὴν ὅπως περιβληθῇ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου!

Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Τρικούπης ἐνόμισεν εὐλογον νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐπ' ὀλίγον τῆς πρωτεύουσας, νὰ περιέλθῃ τινὰς τῶν ἐλληνικῶν πόλεων, ἵνα ἴδῃ ὁποίας ἤθελε τύχει ἐν αὐταῖς δεξιώσεως, καὶ ὁποίας ὑποδοχῆς ἐπανακάμπτων εἰς Ἀθήνας.

Δύω λοιπὸν κυρίως προέθετο ὁ κ. Τρικούπης σκοποὺς διὰ τοῦ τελευταίου του ταξειδίου, νὰ μετακομίσῃ τὸν κ. Λομβάρδον εἰς Ἀθήνας ὅπως συμμετάσχῃ καὶ αὐτὸς τοῦ μεγαλεπιδόλου ἔργου ὅπερ ἐπιβάλλεται τῇ ἀντιπολιτεύσει, τῆς ἐπιθέσεως τούτέστι κατὰ τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ δοκιμάσῃ δεῦτερον χιμαιρικὴν τινα τέρψιν ἐκ τῆς αἰσθήσεως, ἣν θά τῷ ἐπροξένει βλέπων αὐτὸν ὁ ἔξω ἐλληνισμός, καὶ ἐπανερχόμενον ἢ πρωτεύουσα.

Τὸ ἔργον ἀληθῶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι μέγα καὶ ἡ παρομοίωσις αὐτοῦ πρὸς τὸ τῶν ἀνδρῶν τοῦ 21 δὲν εἶναι ἐπαρκής, ἀφοῦ ὁ μὲν ἡγέτης τῆς κατελθούσης πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ κ. Τρικούπη ὁμάδος, προσεφώνησεν αὐτῷ ὡς πρὸς Ἀλέξανδρον, Ἀνίβαν, ἢ Ναπολέοντα ἐπανερχόμενον τῶν τροπαίων του, ὁ δὲ κ. Τρικούπης ἐλάλησεν πρὸς τὰ συμπεριζόμενα en paté de foi gras ἐλεῖνα πλήθην, ὡς ὁ Γούρκος πρὸς τοὺς στρατιώτας του, προτιθέμενος νὰ ἐκπορθήσῃ τὴν Πλεύναν.

Τὴν ὀμιλίαν τοῦ κ. Τρικούπη παρωμοίασάν τινες μὲ προσχεδιάσμα ὀριστικῆς μάχης, καθ' ἣν ἀποφασίζεται ἡ τύχη τῶν ἐμπολέμων ἐθνῶν. Καὶ ἀληθῶς ὁ κ. Τρικούπης μετὰ

τὴν ἀποτυχίαν του ἐν Ζακύνθῳ, πεισθεὶς ἠναγκάσθη τὸν κ. Λομβάρδον, καὶ νὰ μεταβῇ ἀναγκαστὴν ταύτην χριστὸν τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἐγγύστατος ὁδοῦ ἐπρόκειτο περὶ ἡθικῆς ἀλλὰ περὶ ὀριστικῆς ἀνάγκης, τούτέστι σωματικῶν παλλήτων, καὶ μεταπείθεται ἀποδοῦναι τοῦ ἀποτυχίου ἢς ἀπλάσσει ἐν Πατρῶσι, ὅντι οἱ Πατρεῖς Ἀφρικανιστὰν εἰδὼν συνεπεπείθθησαν πρὸς τὸν ἄγγλον πολιτικόν, ὁ Ρούφρος ὡς Σατερόφρος ἐνεργασίῃ εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς δὲ τὴν καταλλήλην του φωνὴν ἀπαγγέλλοντος λόγους συνδιαλλακτικούς, πρὸς τοὺς ἡμιαγρίους Πατρεῖς, ἀνταπεκοίθησαν ἡχηρὰ πανταίῳ μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἐρπυστοῦσαι συγγρηῖ, καὶ ἀλλοπαυμοὶ μαινομένων καὶ κρομμύων σπενδονισμοῖ! μετὰ τὰς δύο ταύτας ἀποτυχίας ἐν ἀφίμαχίαις ὁ κ. Τρικούπης δικαίως ἐποίησατο ἐν Παιραιεὶ τὸ σκιαγράφημα τῆς κατατῆς κυβερνήσεως ἀπορραϊστικῆς ἐπιθέσεώς του.

Ἄμαξαι λοιπὸν πολλὰί χορηγοῦντος τοῦ κ. Ῥάλλη τῶν ὁπίων τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν ἀπετέλει ὁ Φον-Κοτρώνης, τὴν δὲ ὀπισθοφυλακὴν ὁ φουσταναίλοφόρος Μουλάς, κατῆλθον τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς Παιραιεὶ. Ὁ Κρέμος ἀπετέλει τὸ κέντρον τῆς ἀπορραϊστικῆς ἐπιθέσεως, ὁποίας τὴν ἱστορίαν δὲν θά δυνήσῃ, ἐλπίζομεν νὰ συγγράψῃ ὁ Ἕλλην ἱστορικός προσφέρων αὐτῷ τοῖς ἐπιμνησθένοις τετραπλὸν ἀνάγνωσμα Καραθανεακῆς ἐκστρατείας.

Τὴν ἑβδόμην ἑσπερινὴν ὥραν ἠγκυροβόλησεν ἡ θαλαμηγὸς ἢ κομίζουσα τὸν κ. Τρικούπην. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν ὁ κ. Τρικούπης ἐπάτει τὸ Παιραιεὶν ἕδαφος. Δάκρυα τότε πολλὰ ἀνέβυσαν τῶν ὀφθαλμῶν του ἐκ τῆς συγκινήσεως ἣν ἠσθάνετο ἐπαναβλέπων τὴν πατρίδα, μετ' ἀπουσίαν μακρὰν καὶ περιπετειῶς Δονζουανικῆς.

Τὰ πλήθη τῶρα συνωθοῦνται περὶ τὸν πλάγιον τῆς, ὁ Κρέμος ἀναρριχᾶται ἐπὶ τινος τραπέζης καὶ τῷ προσφωνεῖ ἀπνευστῆ ὄλονς τοῖς χαιρετισμοῖς τῆς θεοτόκου. Ἀληθῶς δὲ ὁ κ. Τρικούπης ἐπαρηγορήθη ἐκ τῆς προσφωνήσεως ἐκείνης τοῦ ἀγγέλου πρωτοστάτου προσωπικῶς, καταλήξαντος εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ἐπιζήτου καθηλιωθείσης ἐξουσίας.

Ἦδη ἀνέρχεται ὁ κ. Τρικούπης ἐπὶ τινος ἄλλης τραπέζης· ζητεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀθιγγανῶδον περιττόμενον ἕξ ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδιῶν ἐκείνων ὀμίσην χροατικῆρα κοινοβουλευτικῆς ὀρηγύσεως! ἀπαγγέλλει κατηγορητήριον κατὰ τῆς κυβερνήσεως, καὶ κατέρχεται ἐν μέσῳ ἀσπασιῶν ἀνταλλασσομένων, δακρύων καταρρευόντων, φωνῶν συγκεχυμένων καὶ κρότων ὑποκόρων.

Μετὰ ταῦτα πλῆθος ἄμαξῶν ἐν νεκρῶν καὶ πονθήμων σιγῇ, διέσχισε τὰς ὁδοὺς Ἰερμοῦ καὶ Σταυροῦ, προξόντων μόνων τῶν ἀμαξηλατῶν τὰ καμτσικὰ αὐτῶν, ὡς νὰ ἔλεγον — μάς ἔρεξε πάλαι σὴ μάρα! καὶ ἔστη ἡ νεκρικὴ ἐκείνη πομπὴ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κ. Τρικούπη.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΑΚΩΒΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΩΝ.

Ὁ Γεωργαντάρας ἵσταται ὁθιος ἐπὶ τινος τραπέζης Νικολέτος καὶ ὁ Χαραλαμπίκις κάθηνται ἐπὶ κασελάῳ

Εὐλαβὴς ἰθιμοτοπία

Εἰς καντηλανάφτης ἐπέδεικνε ὀνομασίᾳ εἰς τινα κυρίαν τοὺς ἁγίους τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ Κυρία. Ἄμ! τοῦ λόγου τοῦ ποῖος εἶναι;

Ὁ Κανδηλ. εἶναι ὁ κύριος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Διὰ τὸν Σταμούλν, ἔλεγε προχθὲς φίλος μας, ἡ βρετενοκότα, εἶναι ὅτι καὶ ἡ τάβεννος διὰ τοὺς ἀφήλικας ρωμαίους.

Καθηγητὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς μᾶς εὔρε προχθὲς καὶ μᾶς ἐνεχείρησε τὴν κάτωθι σημείωσιν.

Καθηγητὴς εἶπέ μας γνωρίζετε τίς ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Ἀγαμέμνονος;

Ὁ Μαθητὴς — μετὰ πολλῆς ἐτοιμότητος — ὁ Μωάμεθ!

Ὁ καθηγητὴς θαυμάσια! καὶ τώρα δὲν μᾶς λέγεται καὶ τὴν μητέρα τοῦ πτωχοῦ Ἀγαμέμνονος;

Μαθητὴς (μετὰ τῆς αὐτῆς ἐτοιμότητος) ἦτο ἡ Εὐζ! καὶ οὕτως ἐσταύρωσε τὸν ἀτυχῆ Ἀγαμέμνονα μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑβραίων.

Ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων ὅπου ἄλλοτε ἔκειτο τὸ ζαχαροπλαστεῖον Δουξμβούργου ἐνιδρῶθη μεγαλοκρεπέστατον Μπακαλίον· οὕτω τὰ ἀραματικώτατα ποτὰ, ἀντεκατέστησεν ὁ βρετινήτης οἶνος, τὰ δὲ πελισιὲ τὰ σαβαρὲν καὶ τὰ ἄλλα γλυκύσματα, ἡ λακέρδα, ἡ μυροδάτη σαρδέλα, καὶ ἡ καπνιστὴ βέργα. Ὡσαύτως ἕτερον μπακαλίον ἤνοιξε ὀλίγον μακρότερα καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ βήματα προόδου!

Κατ' ἀτυχούς Ἀνατολίτου ἐπετέθησαν λεγεῶνες φύλλων καὶ τὸν ὕπνον αὐτοῦ ἐτάραττον· μετὰ ἀγωνίαν μακράν. — Ἀχρεῖοι τοῖς εἶπε, εὔρον μέσον νὰ σᾶς ματαιώσω τὰς ἐπιθέσεις! . . . καὶ ἐσβесе τὴν λυχνίαν του! . . .

Εἰς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ἐννεὰ δέκατα τῶν ποιητῶν μας ἐπέδειξε, ὡς ἐμάθομεν, συλλογὴν ποιημάτων τοῦ εἰς τὸν κ. Ἐμ. Ροῖδην. Τὴν ἐπομένην μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κριτικοῦ, καὶ

— Δοιπὸν πῶς τὰ ἤυρατε;

— Φίλε μου! εἰς τὰ ποιήματά σου αὐτὰ, πειρᾶσαι νὰ συγκινήσης . . . καὶ τὸ κατορθοῖς ἀληθῶς! . . .

Πρὸς ὀκνηρὸν λαίμαργον. Τρώγεις ταχέως, βαδίζεις βραδέως, λοιπὸν βάδιζε διὰ τοῦ στόματος, καὶ τρώγε διὰ τῶν ποδῶν σου.

Ἐξῶθεν τοῦ μνησθέντος παντοπωλείου κατὰ τὴν ὥραν τοῦ περιπάτου τὸ garçon. Ἄλλως παιδιὰ πάρτε βέργα, πάρτε νήτικο, πάρτε πρᾶμμα ποῦ σαλεύει!

Μεταξὺ δύο.

— Βρὲ πιστεύεις ὅτι ὑπάρχει θεός;

— Ἀκοῦς ἐκεῖ καὶ ποῖος δὲν πιστεύει;

— Λάθος ἔχεις, φίλε μου, ἂν ὑπάρχη θεός ἄς κάμῃ δύο καὶ δύο νὰ κάνουν πέντε καὶ ὄχι τέσσαρα . . .

— Βρὲ κουτεντὲ ὁ θεός δὲν καταγίνεται εἰς τὰ λογιστικά . . .

Ἡ ὁδὸς σταδίου προτεινόμεν νὰ ὀνομάζεται εἰς τὸ μέλλον ὁδὸς γερωντοκορίτων.

Μεταξὺ δύο Ζακυνθίων.

Dunque θ' ἀρθῆς τὸ βράδυ στὸ καζίνο;

— Ναι μουρὲ σου ἔδωκα τὸ λόγο τσι τιμῆς μου.

— Σοῦπα κ' ἄλλη φορὰ νὰ ξεγράψης αὐτὸ τὸν ὄρκο.

— Μὰ γιατί; δὲ σὲ νοιώθω.

— Γιατί τὸν ἐξέγραψε καὶ ὁ Ἀρέντης! . . .

Ὡς ὁ Χαραλαμπίκης καὶ Νικολέτος ἀδελφοὶ Ἰακωβάτοι κρατῶσι τὸ ἴσο δταν ἡμιλῆ ὁ Γεωργαντάρας, οὕτω καὶ οἱ ἀδελφοὶ Μπουφίδια κανοναρχοῦσιν δταν ἡμιλῆ ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν ἀδελφός Νικολῆς. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ τριάς αὐτῆ εἶναι καὶ ἰδρυταὶ σχολῆς πρωτοτύπου ἰδιοφυοῦς τῆς τοῦ ἀλληλοθαυμασμοῦ (sic).

ΤΑ ΠΑΙΔΑΡΕΛΙΑ.

Ὁ ποντικός στὴν τρύπα του δὲν ἐχωροῦσε
Καὶ ἔσαιρνε εἰς τὴν οὐρὰ του κολοκύθια
Μιὰ γάτα ὅπου κατὰ τύχην ἐπεροῦσε
Τὸν εἶδε . . . πάει ὁ ποντικός μας κ' ὅλη του ἡ προμήθειαν.

Τὰ παιδαρέλια ὅπου μόλις συλλαβίζου
Τὸ Δεληγέωργη θυμηθῆκανε καὶ πάλι! . . .
Τ' ἀλφάβητ ἀρίστα τοὺς μονομιᾶς ξεσχίζου.
Λέγοντας— Τώρα ποιά γενήκαμε μεγάλοι.

Ἐξέχασαν καὶ τὴ μικρὴ τους Καλησπέρα
Ὅπου τὴν εἶχαν στὸ κόσμον μοναχοῦλα
Μὰ πῶς; γιὰ πέτε μας δὲν ἔχουσε πατέρα
Γιὰ νὰ τὰ παλαμίσῃ στὸν . . . μὲ μιὰ βεργούλα;

Γνωστοποιήσις.

Ὁ κ. Σκορδίλης ἔχει τὸ ὄρολογιοποιεῖόν του εἰς τὴν δι-
ασταύρωσιν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου ἀπέναντι τοῦ πρώην
καφενείου πῆς Ὁραίας Ἑλλάδος. Φέρετε λοιπὸν
εἰς αὐτὸν τὰ ὄρολογια σας χαλασμένα, ἐκτροχιασμένα,
τεθραυσμένα, καὶ θέλει τὰ μεταβάλλει εἰς μεριδιάνες! ἔχει ὁ κ. Σκορδίλης ἐξειδικιασμένην ἱκανότητα εἰς τὴν τέ-
χνην του, εἶναι δὲ συγκαταβατικός εἰς τὰς τιμὰς, εὐγε-
νῆς τοῦτε τρόπους, καὶ ἀκριβῆς ὡς τὰ ὄρολόγιά του εἰς
τὴν παράδοσιν τοῦ ἰδιοῦ σας ὅπταν σᾶς τὸ ὑποσχεθῇ.

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΘΝΙΚΟῦ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ».